

בתי המשפט

הפ 201122/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 30/08/2006

בפני: כב' השופט תמיר מיכאל

בענין:

מנטל סימה

מבקשת

ע"י ב"כ עו"ד ליאור רווח

- נ ג ד -

1. דרך ארץ הייוויז (1997) בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד שירלי סופר

2. פ.פנאי 2000 בע"מ

3. מנטל אלי

משיבים

פסק דין

פסק דין זה ניתן בהמשך לדיון אשר התנהל ביום 14/5/06 במעמד הצדדים במסגרת בקשת המשיבה 1 לביטול פסק הדין אשר ניתן ביום 19/12/05 כנגדה, וזאת בעקבות המרצת פתיחה שהוגשה על-ידי המבקשת נגד המשיבים ביום 29 בספטמבר 2005, בה התבקש בית המשפט ליתן פסק דין הצהרתי לפיו המיטלטלין של המבקשת בבית מגוריה הם שלה בלבד, וכי אין למשיבה 2 כל חלק בהם, וכן להורות למשיבה 1 להימנע מהליכי הוצל"פ כלשהם בביתה של המבקשת בגין חובות המשיבה 2.

בתמיכה להמרצת הפתיחה דלעיל, הוגש תצהיר על-ידי המבקשת ובו הצהירה, בין היתר, כי היא מתגוררת בכתובתה הרשומה מאז שנת 1986, כי המבקשת והמשיב 3 פרודים משנת 2000 לערך ואינם מנהלים משק בית משותף, כי כל הרכוש אשר נותר בבית המבקשת שייך לה בלבד, וכי אין למבקשת כל קשר למשיבה 2, שהינה חברה.

ביום 19 בדצמבר 2005 ניתן, כאמור לעיל, פסק דין הצהרתי כמבוקש וכן צו להוצאות נגד המשיבה 1, וזאת בהעדר התייצבות מטעם המשיבים.

ביום 29 בדצמבר 2005 הוגשה על-ידי המשיבה 1 בקשה לביטול פסק הדין הנ"ל. המשיבה 1 טענה כי לא קיבלה כל העתק מבקשת המשיבה לסעד הצהרתי בדרך של המרצת פתיחה, וכן לא קיבלה זימון לדיון בבקשה. בתמיכה לבקשה הוגש תצהיר על-ידי גב' זהבה פז, מזכירה במשרד חן-פישר ב"כ המשיבה 1, אשר הצהירה כי לא נתקבלה במשרד המשיבה 1 כל בקשה למתן סעד הצהרתי ו/או הזמנה לדיון בבקשה.

בתי המשפט

הפ 201122/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 30/08/2006

בפני: כב' השופט תמיר מיכאל

ביום 25 בינואר 2006 הוגשה על-ידי המבקשת תגובה לבקשת הביטול, ובה נטען כי ההודעה על מועד הדיון נשלחה בדואר אלקטרוני, ונקראה על-ידי המשיבה 1 ביום 27 בספטמבר 2005. לתמיכה בטענתה צורף לתגובה תדפיס של בית המשפט, המעיד כי ההודעה אכן התקבלה במשרד המשיבה 1 ונקראה באמצעות הדואר האלקטרוני.

לאחר קריאת כתבי הטענות והתצהירים, ובהסתמך על רישומי מזכירות בית המשפט, נראה כי מבחינה עובדתית יש לקבל את גרסתה של המבקשת, לפיה ביום 27 בספטמבר 2005 אכן התקבלה על-ידי המשיבה 1 הודעה באמצעות הדואר האלקטרוני. יודגש, כי אין די בתצהירה של גב' זהבה פז כדי לסתור את רישומי בית המשפט לפיהם ההודעה אכן התקבלה ונקראה במשרד ב"כ המשיבה 1.

לכאורה עולה כי בוצעה המצאה כדין על-פי תקנה 497 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "התקנות"), שכן יש ברשות המבקשת רשומת מחשב המעידה על המשלוח. דא עקא, שתקנה 497 קובעת כי "הוראות סימן זה יחולו על כתב בי-דין אלקטרוני שניתנה לגביו הודעה כאמור בתקנה 215(א), בבתי המשפט ובסוגי הליכים שנקבעו בהודעה כאמור", ואילו בתקנה 215(א) נקבע כי "מנהל בתי המשפט יפרסם בהודעה ברשומות את בתי המשפט שניתן להגיש להם או לקבל מהם כתבי בי-דין אלקטרוניים מסוג או סוגי הליכים שיפורטו בהודעתו".

לפיכך, המסקנה העולה מתקנות 497 ד-ו-215(א) הנ"ל היא כי האפשרות להמציא כתבי בי-דין באמצעות דואר אלקטרוני תחול אך ורק בבתי המשפט ובסוגי הליכים שיפורסמו על-ידי מנהל בתי המשפט בהודעה ברשומות, ונכון למועד הרלוונטי, מנהל בתי המשפט טרם פרסם הודעה בנידון.

יצוין שעל-פי תצהירה של גב' זהבה פז, אשר צורף לבקשה לביטול פסק הדין, ואף מחקירתה הנגדית של הגב' פז, עולה בבירור כי משרד פישר-בכר נוהג לקבל באופן קבוע כתבי טענות באמצעות דוא"ל, וגם במקרה זה לא הועלתה על-ידו טענה באשר להעדר המצאה כדין בשל שימוש בדואר אלקטרוני. כמו-כן, הגב' פז לא שללה האפשרות לפיה נשלחה ההודעה, וכן השיבה כי "אני אומרת שאולי ההודעה נשלחה, לא קיבלתי אותה".

אף-על-פי-כן, הואיל ונשלחה הודעה באמצעות הדואר האלקטרוני בלבד, ומאחר שטרם פורסמו סופית ברשומות הליכים שבהם מותרת המצאה באמצעות דואר אלקטרוני, הריני קובע כי משלוח ההודעה ביום 27 בספטמבר איננו המצאה כדין, ועל-כן מטעם זה, ולמרות היעדר טענות מצד

בתי המשפט

הפ 201122/05

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 30/08/2006

בפני: כב' השופט תמיר מיכאל

המשיבה 1 לגופה של הבקשה וטענות בנוגע לאופן הודעות בדואר אלקטרוני, הנני מבטל את פסק הדין שניתן ביום 29 בספטמבר 2005.

ב"כ המשיבה 1 הביעה את הסכמתה, במהלך הדיונים ביום 14/5/06, למתן פסק דין הצהרתי וטענה כי: "אין לי בעיה לקבל פסק דין הצהרתי. אני אסכים לכך." לאור זאת הנני נותן במעמד זה פסק דין הצהרתי לפיו המבקשת הינה הבעלים הבלעדיים של המיטלטלין, אשר מצויים בביתה של המבקשת ברחוב שאול המלך 19 א' בהרצליה ואשר פורטו בתובענה. בנוסף לכך הנני קובע כי המשיבה 1 מנועה מלנקוט בהליכי הוצל"פ כלשהם בכתובת הנ"ל בגין חובות המשיבה 2.

המשיבה 1 חויבה בפסק הדין הקודם בהוצאות ושכ"ט עו"ד, וכאמור לעיל, פסק הדין בוטל. ב"כ המבקשת ביקש בתובענה לחייב את המשיבה 1 בהוצאות ושכ"ט עוה"ד, וביקש להורות למשיבה להימנע מלנקוט בהליכי הוצל"פ ו/או כל הליך גבייה אחר כלשהו בגין חובות המשיבה 2, ולהימנע מלבצע כל הליכים כנגד המיטלטלין המצויים בביתה. המשיבה 1 הינה המשיבה הלא פורמלית היחידה, אשר פעולותיה הובילו להגשת התובענה וכל הכרוך בכך. אלמלא פעולות אשר ננקטו על-ידי המשיבה 1, לא הייתה טורחת המבקשת להגיש את התובענה. בדיון שהתקיים ביום 19 בפברואר 2005 ציין ב"כ המבקשת כי ננקטו הליכי הוצל"פ נגד המבקשת. יצוין כי גם אם לא ננקטו הליכי עיקול בפועל, די במכתב מעו"ד או בהמצאת אזהרה על-מנת לגרור תובענה לפסק דין הצהרתי. המשיבה 1 לא טרחה להמציא כתב תשובה, אלא בחרה לפעול רק לאחר שניתן פסק הדין המקורי כנגדה. כל זאת כאשר המשיבה 1 לא הוכיחה כי פיזית לא קיבלה את הזימון לדיון המקורי שנקבע.

על-כן הנני מחייב את המשיבה 1 לשלם למבקשת סך כולל של 3,000 ₪ עבור הוצאות ושכ"ט עו"ד של המבקשת. הגזברות מתבקשת להעביר את הסכום הנ"ל שהופקד על-ידי המשיבה 1, קרי סך של 3,000 ₪, כתנאי לקיום הדיון בבקשה לביטול פסק הדין למבקשת.

המזכירות מתבקשת להעביר העתק מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום ו' בתמוז, תשס"ו (2 ביולי 2006) בהעדר הצדדים הנ"ל.

מיכאל תמיר, שופט